

U gaat toch niet mijn voeten wassen?

Bij Johannes 13:1-15

Petrus weet het zeker: het Paasfeest is het mooiste feest van het jaar. Het is het feest waarop iedereen in Israël feestviert voor God. Waarop iedereen weer denkt aan hoe goed en sterk God is. Aan hoeveel Hij van zijn mensen houdt. Aan wat Hij lang geleden gedaan heeft: dat Hij de Israëlieten bevrijd heeft toen ze gevangenzaten in Egypte.

Wat is er mooier dan zo'n feest vieren samen met je vrienden? Samen met Jezus! Want dat gaan ze doen, heeft Jezus gezegd. Jezus heeft gezorgd voor een plek waar ze samen kunnen zijn: een zaaltje boven in een groot huis. Daar kunnen ze met elkaar eten. Ze kunnen er met elkaar zingen voor God. Ze kunnen er rustig praten.

Op een avond vlak voor het Paasfeest begint, komen ze met z'n allen bij elkaar in het zaaltje. Jezus, Petrus, en de elf andere vrienden van Jezus. 'Iemand nog een stuk lamsbout?' vraagt Johannes.

'Ja, lekker!' zegt Petrus. Hij steekt zijn hand al uit. 'Of kan ik dit aan U geven, Jezus?' Jezus schudt zijn hoofd. 'Nee, dank je, Petrus.'

'Een broodje, misschien? Of nog wat wijn?' Petrus pakt de wijnkan al op om Jezus bij te schenken. Maar Jezus schuift zijn beker opzij. Hij staat op van tafel. Hij doet zijn riem los, en trekt zijn jas uit, zomaar, waar iedereen bij is. En dan pakt Hij een soort schoonmaakdoek en doet die om zijn middel. Petrus laat de kan met wijn weer zakken. Wat is dit nou? Wat is Jezus aan het doen?

Jezus loopt naar de grote bak met water die klaarstaat bij de deur. Hij pakt een kom, schept water uit de bak en loopt ermee naar Johannes toe. 'Johannes,' zegt Hij. 'Geef me je voet eens.' Johannes steekt verbaasd zijn voet naar Jezus uit. En Jezus knielt naast Johannes neer, doopt zijn doek in de kom met water en begint de rechtervoet van Johannes te wassen.

Petrus snapt er niks van. Waarom doet Jezus dat? Iemands voeten wassen? Dat is geen werk voor iemand als Jezus. Het is geen werk voor iemand die binnenkort koning gaat worden. Het is werk voor een knecht.

Jezus pakt nu ook de andere voet van Johannes. En daarna wast Hij de voeten van Judas en van Tomas.

Als Jezus dichterbij komt en neerknielt, steekt Petrus snel zijn voeten onder tafel. Zodat Jezus er niet bij kan. 'Heer!' zegt hij. 'Dat doet U toch niet! U gaat toch niet mijn voeten wassen?'

Jezus kijkt naar Petrus. 'Nu snap je het nog niet,' zegt Hij. 'Maar over een poosje begrijp je waarom Ik dit doe.' Jezus steekt zijn hand uit. 'Geef me je voet maar, Petrus.'

Petrus schudt zijn hoofd. 'Nee hoor,' zegt hij. 'Dat wil ik niet. U mag mijn voeten niet wassen. Echt niet!'

'Petrus,' zegt Jezus. 'Als Ik jouw voeten niet mag wassen, dan kun jij niet bij Mij horen.'

Petrus schrikt. 'Wat?' roept hij. 'Maar ik wil juist wél bij U horen. Oké, oké! Dan mag U mij helemaal wassen! Mijn voeten, mijn handen, mijn hoofd, alles!'

Jezus glimlacht. 'Dat hoeft nou ook weer niet, Petrus. Zo vies ben je nou ook weer niet. Je hebt je vanmorgen nog gewassen, toch? Alleen je voeten, die zijn best wel stoffig. Alsof je ermee in het zand gelopen hebt. En ze niet hebt afgespoeld toen je hier binnenkwam.'

Petrus slaat zijn hand voor zijn ogen. Jezus heeft gelijk natuurlijk. Hij is hier met vuile voeten naar binnen gekomen. Eigenlijk hoort dat niet. Eigenlijk hoor je je voeten te wassen voor je ergens naar binnen gaat. Maar in zo'n huis als dit, daar moet toch wel een slaaf zijn die dat voor je doet? Petrus heeft er niet aan gedacht om zijn eigen voeten te wassen. Maar hij zou er al helemaal niet aan gedacht hebben om de voeten van zijn vrienden te wassen. Dat is toch raar?

Jezus zet de bak met water weer op de vloer. Hij doet zijn kleren weer aan. 'Snappen jullie wat Ik gedaan heb?' vraagt Hij. Hij kijkt naar Petrus. Hij kijkt naar Johannes.

'Nee,' zegt Petrus. 'U bent toch onze meester? Onze Heer? Zoiets zou U niet moeten doen.'

'Precies!' zegt Jezus. Alsof Petrus het goeie antwoord gegeven heeft. 'Jullie noemen Mij Heer. Of meester. En toch was Ik jullie voeten. Ik doe het werk dat volgens jullie een slaaf zou moeten doen. Maar het maakt bij Mij niet uit of je een koning bent of een slaaf. Voor Mij is iedereen even belangrijk. Als je gelukkig wilt worden, dan help je elkaar. Dan doe je dingen voor elkaar die een knecht anders zou doen. En dan vind je het niet eens erg.'

Petrus denkt na. Hij knikt. 'Goed,' zegt hij. 'Dan ga ik na het eten afwassen. En alles helemaal weer netjes schoonmaken.'

'Ik ga je helpen!' zegt Johannes.